ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 14ης Δεκεμβρίου 1971*

Αντικείμενο της υποθέσεως:

Ερμηνεία κυρίως:

— των άρθρων 14, παράγραφος 1, πρώτη περίπτωση, και 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 20 του Συμβουλίου, της 4ης Απριλίου 1962, περί βαθμιαίας δημιουργίας κοινής οργανώσεως αγορών στον τομέα του χοιρείου κρέατος (GU 20.4.1962, σ. 945 επ.),

— των άρθρων 17, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, και 19, παράγραφος 1, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 121/67/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 1967, περί κοινής οργανώσεως αγορών στον τομέα του χοιρείου κρέατος (GU 19.6.1967, σ. 2283 επ.),

Διατακτικό της αποφάσεως:

Επί του πρώτου ερωτήματος

1) Έννοια «φορολογική επιβάρυνση ισοδύναμου αποτελέσματος» έχει στα άρθρα 14, παράγραφος 1, και 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 20, το περιεχόμενο που έχει και στα άρθρα 9 και επόμενα της Συνθήκης και στους άλλους κανονισμούς οργανώσεως της γεωργικής αγοράς.

Επί των ερωτημάτων 2α και β, 3α και β, 4α και β, 5α και β

2) Ο κανονισμός επάγεται άμεσα αποτελέσματα και, ως εκ τούτου, γενικά υπέρ των ιδιωτών δικαιώματα, τα οποία τα εθνικά δικαστήρια υποχρεούνται να προστατεύουν.

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

Αυτό ισχύει για τα άρθρα 14, παράγραφος 1, και 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 20, καθώς και για τα άρθρα 17, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, και 19, παράγραφος 1, πρώτη παράγραφος, του κανονισμού 121/67.

3) Οι διατάξεις των άρθρων 14, παράγραφος 1, και 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 20, τέθηκαν σε ισχύ από 30ής Ιουλίου 1962 όσον αφορά τα ζώντα και εσφαγμένα χοιροειδή και από 2ας Σεπτεμβρίου 1963 όσον αφορά τα λοιπά προϊόντα στα οποία αναφέρεται ο εν λόγω κανονισμός.

4) Οι διατάξεις των άρθρων 17, παράγραφος 1, και 19, παράγραφος 1, του κανονισμού 121/67/ΕΟΚ άρχισαν να επάγονται αποτελέσματα από 1ης Ιουλίου 1967.

5) Οι επίδικες διατάξεις άρχισαν να επάγονται αποτελέσματα από τις 30 Ιουλίου 1962 ή από 2 Σεπτεμβρίου 1963, ανάλογα με την περίπτωση.

Πρόταση του γενικού εισαγγελέα:

Πρότεινε να δοθούν οι εξής απαντήσεις:

1) Φορολογικές επιβαρύνσεις όπως τα «τέλη στατιστικής» και τα «τέλη για διοικητικές εξυπηρετήσεις» που υποβάλλονται στην Ιταλία θα πρέπει να θεωρηθούν «φορολογικές επιβαρύνσεις ισοδυνάμου αποτελέσματος προς εισαγωγικούς δασμούς» κατά την έννοια που δίδουν στον όρο αυτό οι κανονισμοί 20/62 και 121/67.

2) Οι διατάξεις των ανωτέρω κανονισμών, που απαγορεύουν την επιβολή φορολογικών επιβαρύνσεων ισοδυνάμου προς δασμούς αποτελέσματος, ισχύουν άμεσα και γεννούν υπέρ των ιδιωτών δικαιώματα, τα οποία τα εθνικά δικαστήρια οφείλουν να διαφυλάσσουν.

3) Οι διατάξεις των εν λόγω κανονισμών ίδρυσαν τέτοιου είδους δικαιώματα από:

— την 30ή Ιουλίου 1962 για τα προϊόντα του άρθρου 1, παράγραφος 1, α, του κανονισμού 20 και για τα εσφαγμένα χοιροειδή,

— τη 2α Σεπτεμβρίου 1963 για τα προϊόντα του άρθρου 1, παράγραφος 1, b και c, του ιδίου κανονισμού,

— την 1η Ιουλίου 1967 για τις εισαγωγές που πραγματοποιήθηκαν μετά την ημερομηνία αυτή.